

Súd: Okresný súd Revúca
Spisová značka: 4C/9/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6816200849
Dátum vydania rozhodnutia: 24. 06. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Michaela Králiková
ECLI: ECLI:SK:OSRA:2016:6816200849.4

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Revúca samosudkyňou JUDr. Michaelou Králikovou v právnej veci žalobcu Všeobecná úverová banka, a.s., so sídlom Mlynské Nivy 1, Bratislava, IČO: 31 320 155, právne zastúpeného JUDr. Jánom Šoltésom, advokátom so sídlom v Bratislave, Karadžičova 8, proti žalovanému M. Q., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom W. D. XX, okres U., v konaní o zaplatenie 495,99 eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

Žaloba sa z a m i e t a.

Žalovanému sa n e p r i z n á v a náhrada trov konania.

o d ô v o d n e n i e :

Žalobou doručenu tunajšiemu súdu dňa 19.02.2016 sa žalobca domáhal, aby súd zaviazal žalovaného na zaplatenie sumy 495,99 eur a úroku z omeškania vo výške 8,05 % ročne zo sumy 495,99 eur odo dňa 16.01.2016 do zaplatenia, a na náhradu trov konania.

Žalobu odôvodnil tým, že žalobca so žalovaným dňa 11.01.2010 uzatvorili zmluvu o vydaní a používaní kreditnej platobnej karty VÚB, a.s. (ďalej len „zmluva“), na základe ktorej sa žalobca zaviazal poskytnúť žalovanému kreditnú kartu, ku ktorej viedol účet: XXXXXXXX. Žalovanému bol poskytnutý úver s dohodnutým úrokom vo výške 23,76 %. Ku dňu vystavenia výpisu z kartového účtu mal žalovaný schválený úverový rámec vo výške 200,- eur a bol žalobcovi povinný platiť štandardnú mesačnú splátku vo výške 10,- eur. Dlžný zostatok je celkový debetný zostatok na kartovou účte po zaúčtovaní transakcií, úrokov a poplatkov spojených so správou a používaním karty, vrátane kompenzácie poisteného plateného bankou v súvislosti s poistením. Žalovaný si neplnil svoje povinnosti vyplývajúce mu zo zmluvy a jeho platobnú disciplínu sa nepodarilo obnoviť ani po viacerých pokusoch žalobcu. Pred odstúpením pohľadávky na vymáhanie žalobcu vystavil ku dňu 06.01.2016 nový výpis z bankovej knihy s konečným stavom ku dňu 31.12.2015 obsahujúci súhrn debetných položiek, a to istiny, poplatkov, sankčného úroku a štandardného úroku s prihliadnutím na úhrady vykonané žalovaným s konečným zostatkom na úhradu vo výške 495,99 eur.

Na výzvu súdu dňa žalobca písomnosťou doručenu súdu dňa 12.05.2016 špecifikoval žalovanú pohľadávku tak, že dňa 07.01.2010 žalovaný vyplnil žiadosť o vydanie pôžičkovej karty QUATRO (ďalej len „žiadosť“). Prijatím a schválením žiadosti o vydanie pôžičkovej karty Quatro zo strany banky došlo k uzatvoreniu zmluvy o vydaní a používaní kreditnej platobnej karty VÚB. Bankou bola žiadosť schválená dňa 11.01.2010. Ku dňu vystavenia z kartového účtu mal žalovaný schválený úverový rámec vo výške 200,- eur so zmluvným úrokom vo výške 23,76% ročne so štandardnou splátkou vo výške 10,- eur mesačne. Žalovaný začal čerpať úverový rámec od 26.01.2010. Z dôvodu porušenia platobnej disciplíny žalovaného spočívajúcej v opakovanom neplatení povinných splátok v stanovenej výške, žalobca listom zo dňa 02.03.2013 vyhlásil okamžitú splatnosť celého dlžného zostatku. V posudzovanej veci

bol žalovanému poskytnutý osobitný typ spotrebiteľského úveru, a to revolvingový úver. Veriteľ úver dlžníkovi stále dopĺňal a časť splátky sa používal na splatenie poskytnutých úverových prostriedkov a časť na odplatu. Z uvedeného dôvodu v priebehu trvania revolvingu nie je možné na počiatku zmluvného vzťahu určiť výšku RPMN, pretože sa úver čerpá podľa vôle dlžníka a následne veriteľom dopĺňa, čím sa menia údaje relevantné pre výpočet RPMN. S uvedenou skutočnosťou počíta aj zákon č. 258/2001 Z. z. v ustanovení § 3 ods. 6. O výške ročnej úrokovej sadzby, ako aj výške schváleného úverového rámca a výške štandardnej mesačnej splátky bol žalovaný počas trvania úverového vzťahu každý mesiac oboznámený, a to vo forme mesačne zasielaných výpisov z kreditnej karty VÚB, a.s. a aj prostredníctvom Cenníka VÚB, a.s. pre produkty vydané v spolupráci so spoločnosťou Consumer Finance Holding. RPMN v zmluve nie je možné určiť z objektívnych dôvodov. Úver poskytnutý žalovanému vo forme revolvingu nie je bezúročný. Žalovaný začal čerpať úverový rámec od 26.01.2010. Kreditná karta je forma bankového úveru, ktorý je čerpaný používaním karty. Žalovaný čerpal peňažné prostriedky v celkovej výške 325,96 eur, a to platbou u obchodníka a výberom z bankomatu, ktoré čiastky presne špecifikoval. Plnenie žalovaného v prospech kartového účtu predstavuje sumu 350,- eur, ktorá je podrobne rozpísaná vo výpisoch z kartového účtu žalovaného v časti kreditných transakcií s popisom transakcie „úhrada“. Kreditné operácie podrobne vykonané žalovaným žalobca podrobne špecifikoval úhradami vykonanými v období od 25.02.2010 do 15.10.2012. Uplatnená suma 495,99 eur predstavuje debetný stav na kartovom účte po zaúčtovaní transakcií, úrokov, poplatkov spojených so správou a používaním karty vrátane kompenzácie poisťného plateného bankou v súvislosti s poistením. Žalovaná suma 495,99 eur pozostáva z istiny 166,09 eur, poplatkov 62,35 eur, štandardného úroku 219,26 eur z sankčného úroku 48,29 eur. Sankčná úroková sadzba je úroková sadzba používaná na výpočet výšky úrokov z omeškania stanoveným podľa vykonávacieho predpisu, o ktorú sa zvyšuje štandardná úroková sadzba. Výška sankčného úroku sa odvíja od prvého dňa omeškania s plnením peňažného dlhu. Sankčnou úrokovou sadzbou sa denne úročí pohľadávka po lehote splatnosti. Všetky uplatnené poplatky boli žalobcom účtované v zmysle platného Cenníka. Štandardná úroková sadzba je úroková sadzba uvedená v Cenníku, zverejnená na internetovej stránke banky a bola stanovená vo výške 23,76 % ročne.

Žalovaný sa k riadne doručenej žalobe písomne nevyjadril.

Podľa § 115a ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku, pojednávanie nie je potrebné nariaďovať ani v drobných sporoch.

Podľa § 200ea ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku, ak v priebehu konania dosiahne predmet konania sumu 1 000 eur, od toho okamihu ide o drobný spor.

Podľa § 156 ods. 3 Občianskeho súdneho poriadku, vo veciach, v ktorých súd rozhoduje rozsudkom bez nariadenia ústneho pojednávania, oznámi miesto a čas verejného vyhlásenia rozsudku na úradnej tabuli súdu v lehote najmenej päť dní pred jeho vyhlásením.

V zmysle citovaných zákonných ustanovení súd nenariadil na prejednanie veci samej ústne pojednávanie, keďže predmetom konania je drobný spor. Drobným sporom sa v zmysle ustanovenia § 29 ods. 6 Občianskeho súdneho poriadku rozumie spor, ktorého hodnota pohľadávky bez príslušenstva v čase začatia konania neprevyšuje 1.000,- eur. Miesto a čas verejného vyhlásenia rozsudku bolo oznámené uznesením, č. k. 4C/9/2016-49 zo dňa 14.06.2016, vyveseným na úradnej tabuli súdu dňa 14.06.2016, t.j. najmenej 5 dní pred jeho vyhlásením.

Z listinných dôkazov nachádzajúcich sa v súdnom spise, a to žiadosť o vydanie Pôžičkovej karty Quatro zo dňa 07.01.2010, Obchodné podmienky pre vydanie a používanie kreditných platobných kariet vydávaných VÚB, a.s. v spolupráci so spoločnosťou Consumer Finance Holding, a.s., výpismi Pôžičkovej karty Quatro, Cenník VÚB, a.s. pre produkty vydávané v spolupráci so spoločnosťou Consumer Finance Holding, a.s., písomnosťou označenou „Vypovedanie zmluvy a vyhlásenie predčasnej splatnosti dlžného zostatku zo dňa 02.03.2013, pričom zistil nasledovnú skutkový a právny stav:

Žalovaný dňa 07.01.2010 navrhol žalobcovi uzavrieť zmluvu o vydaní pôžičkovej karty Quatro vo výške úverového rámca 3.000 eur, so štandardnou mesačnou splátkou 100,- eur.

Podľa výpisu z čerpania splátok a úhrad žalovaný dňa 26.01.2010 prvýkrát použil kreditnú kartu, z ktorej postupne vyčerpal peňažné prostriedky v celkovej sume 325,96 eur, a to platbou u obchodníka a výbermi z bankomatu. Dňa 02.03.2013 žalobca vyzval žalovaného na úhradu celého poskytnutého úveru v lehote 10 dní od doručenia výzvy. Doklad o doručení výzvy žalovanému žalobca súdu nepredložil.

Žalovaný na výzvu žalobcu nereagoval a po zosplatnení úveru dlžnú sumu ani čiastočne neuhradil. Žalovaný postupne na účet žalobcu uhradil peňažné prostriedky vo výške 350,- eur.

Podľa § 52 ods. 1 Občianskeho zákonníka v znení účinnom do 28.02.2010 (ďalej len „Občianskeho zákonníka“) spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

Podľa § 52 ods. 2 Občianskeho zákonníka ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné.

Podľa § 261 ods. 3 písm. d/ Obchodného zákonníka v znení účinnom do 31.01.2013 touto časťou zákona sa spravujú bez ohľadu na povahu účastníkov záväzkové vzťahy: o zmluvy o predaji podniku alebo jeho častí (§ 476), zmluvy o úvere (§ 497), zmluvy o kontrolnej činnosti (§ 591), zasielateľskej zmluvy (§ 601), zmluvy o prevádzke dopravného prostriedku (§ 638), zmluvy o tichom spoločenstve (§ 673), zmluvy o otvorení akreditívu (§ 682), zmluvy o inkase (§ 692), zmluvy o bankovom uložení vecí (§ 700), zmluvy o bežnom účte (§ 708) a zmluvy o vkladovom účte (§ 716).

Podľa ustanovenia § 497 Obchodného zákonníka v znení účinnom do 31.01.2013 zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

Podľa ustanovenia § 25 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľa a o zmene a doplnení niektorých zákonov právne vzťahy, ktoré vznikli pred 11.06.2010 sa na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere spravujú podľa doterajších predpisov, ak tento zákon v odseku 2 neustanovuje inak.

Podľa § 1 ods. 3 zákona č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom do 10.06.2010 zákon sa ďalej nevzťahuje na úver formou preddavku na bežný účet poskytnutý bankou iným spôsobom ako na kreditné karty.

Podľa § 2 písm. a) zákona o spotrebiteľských úveroch na účely tohto zákona sa rozumie spotrebiteľským úverom dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme odloženej platby, pôžičky, úveru alebo v inej právnej forme.

Podľa § 2 písm. b) zákona o spotrebiteľských úveroch na účely tohto zákona sa rozumie zmluvou o spotrebiteľskom úvere zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a uhradiť celkové náklady spojené so spotrebiteľským úverom.

Podľa ustanovenia § 4 ods. 1 zákona o spotrebiteľských úveroch zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu, inak je neplatná.

Podľa ustanovenia § 4 ods. 2 písm. j) zákona o spotrebiteľských úveroch zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí musí obsahovať ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere.

Podľa ustanovenia § 4 ods. 5 zákona o spotrebiteľských úveroch od spotrebiteľa nemôže veriteľ požadovať úrok alebo poplatky, ktoré nie sú uvedené v zmluve o spotrebiteľskom úvere.

Podľa § 40 ods. 3 Občianskeho zákonníka, písomný právny úkon je platný, ak je podpísaný konajúcou osobou; ak právny úkon robia viaceré osoby, nemusia byť ich podpisy na tej istej listine, ibaže právny predpis ustanovuje inak. Podpis sa môže nahradiť mechanickými prostriedkami v prípadoch, keď je to obvyklé.

Podľa § 43a ods. 1 Občianskeho zákonníka, prejav vôle smerujúci k uzavretiu zmluvy, ktorý je určený jednej alebo viacerým určitým osobám, je návrhom na uzavretie zmluvy (ďalej len "návrh"), ak je dostatočne určitý a vyplýva z neho vôľa navrhovateľa, aby bol viazaný v prípade jeho prijatia.

Podľa § 43c ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka, včasné vyhlásenie urobené osobou, ktorej bol návrh určený, alebo iné jej včasné konanie, z ktorého možno vyvodiť jej súhlas, je prijatím návrhu.

Podľa § 44 ods. 1 Občianskeho zákonníka, zmluva je uzavretá okamihom, keď prijatie návrhu na uzavretie zmluvy nadobúda účinnosť. Mlčanie alebo nečinnosť samy o sebe neznamenajú prijatie návrhu.

Podľa § 44 ods. 2 Občianskeho zákonníka prijatie návrhu, ktoré obsahuje dodatky, výhrady, obmedzenia alebo iné zmeny, je odmietnutím návrhu a považuje sa za nový návrh. Prijatím návrhu je však odpoveď, ktorá vymedzuje obsah navrhovanej zmluvy inými slovami, ak z odpovede nevyplýva zmena obsahu navrhovanej zmluvy.

Podľa § 457 Občianskeho zákonníka, ak je zmluva neplatná alebo ak bola zrušená, je každý z účastníkov povinný vrátiť druhému všetko, čo podľa nej dostal.

V nadväznosti na vyššie uvedené skutočnosti a v súlade s citovanou právnou úpravou súd žalobu v celom rozsahu zamietol, nakoľko nemal preukázanú jej dôvodnosť. Na základe vykonaného dokazovania mal súd preukázané, že žalobca sa podanou žalobou domáhal zaplatenia peňažných prostriedkov titulom splnenia záväzkov vyplývajúcich zo zmluvy o vydaní Pôžičkovej karty Quatro, ktorú mal uzatvoriť so žalovaným. Zmluva, z ktorej si žalobca odvodzuje uplatnený nárok na zaplatenie peňažnej sumy, mala byť uzatvorená medzi dodávateľom a spotrebiteľom, a jednalo by o zmluvu spotrebiteľskú. Prihliadajúc na charakter a obsah zmluvy, by sa jednalo zároveň o zmluvu o spotrebiteľskom úvere. V tejto súvislosti je potrebné uviesť, že zmluva je právny úkon, ktorý vzniká na základe dvoch platných, vzájomných a obsahovo zhodných prejavov vôle zmluvných strán, a to návrhu na uzavretie zmluvy - oferty a prijatia návrhu na uzavretie zmluvy - akceptácie, ktoré podľa § 4 ods. 1 zákona o spotrebiteľských úveroch musia mať obligatórne písomnú formu. V momente zhody vôle zmluvných strán o obsahu zmluvy je zmluva uzavretá, teda ide o okamih, keď adresát právneho úkonu prijme bez výhrad, dodatkov a doplnení návrh na uzavretie zmluvy. V danom prípade súd nemal preukázanú existenciu dvoch platných, vzájomných a obsahovo zhodných prejavov vôle zmluvných strán o podstatných obsahových náležitostiach zmluvy o úvere. Žalobca predložil súdu listinu, označenú ako žiadosť o vydanie pôžičkovej karty Quatro, z ktorej vyplýva, že žalovaný dňa 07.01.2010 požiadal žalobcu o poskytnutie úveru vo výške úverového rámca 3.000 eur s mesačnou splátkou 100,- eur. Dňa 11.01.2010 žalobca prijal žiadosť žalovaného. Prejav vôle žalobcu k prijatiu návrhu žalovaného nesmeroval. Z výpisu z Pôžičkovej karty Quatro, rovnako tak z tvrdení samotného žalobcu vyplýva, že žalobca neschválil žalovaným požadovaný úverový rámec. Žalobca schválil úverový rámec v inom a podstatne nižšom rozsahu, a to vo výške 200,- eur so štandardnou mesačnou splátkou vo výške 10,- eur. Výška úverového rámca požadovaného žalovaným, uvedená v návrhu na uzavretie zmluvy, je teda iná ako výška úverového rámca uvedená žalobcom v prijatí návrhu. Naproti tomu podmienkou vzniku zmluvy je, aby návrh na jej uzavretie bol prijatý v celom rozsahu bez akýchkoľvek zmien a výhrad. V prípade, že prijatie návrhu obsahuje modifikáciu obsahu, resp. dodatky, výhrady, obmedzenia alebo iné zmeny, považuje sa za odmietnutie návrhu ako celku, teda za zánik pôvodného návrhu a za splnenia podmienok uvedených v § 43a ods. 1 Občianskeho zákonníka súčasne aj za nový návrh so zmeným obsahom. Z uvedených dôvodov medzi žalobcom a žalovaným k platnému písomnému dojednaniu zmluvy o spotrebiteľskom úvere, nedošlo. Akceptácia návrhu žalovaného na uzavretie zmluvy nepredstavovala obsahovo zhodný prejav vôle žalobcu. Žalobca preto v konaní neunesol dôkazné bremeno, keďže nepreukázal platné uzavretie písomnej zmluvy o spotrebiteľskom

úvere so žalovaným. Žalobca žiadnym spôsobom nepreukázal existenciu dvoch platných, vzájomných a obsahovo zhodných písomných prejavov vôle zmluvných strán, predmetom ktorých by boli dojednania o podstatných a obligatórnych obsahových náležitostiach zmluvy o spotrebiteľskom úvere. S poukazom na uvedené súd žalobu v celom rozsahu ako nedôvodnú zamietol.

Na okraj súd uvádza, že napriek neplatne uzavretej zmluve o spotrebiteľskom úvere žalobca žalovanému umožnil čerpať peňažné prostriedky prostredníctvom kreditnej karty, ktorú žalovanému vydal. Z uvedeného dôvodu by žalobcovi vznikol legitímny nárok na vrátenie poskytnutých peňažných prostriedkov, nie však právnym nárokom nesplneného zmluvného záväzku, ale titulom bezdôvodného obohatenia v zmysle ustanovenia § 457 Občianskeho zákonníka, v zmysle ktorého, je každý z účastníkov v prípade neplatnej zmluvy povinný vrátiť druhému všetko, čo podľa nej dostal. Keďže žalobca žalovanému na základe neplatnej zmluvy o spotrebiteľskom úvere reálne poskytol peňažné prostriedky v celkovej výške 325,96 eur, na základe uskutočnených debetných transakcií, žalovanému v zmysle synalagmatického záväzku vznikla povinnosť poskytnuté peňažné prostriedky žalobcovi vrátiť. Keďže z výpisu z Pôžičkovej karty Quatro mal súd zároveň preukázané, že žalovaný na účet žalobcu po čiastkach vrátil sumu v celkovej výške 350,- eur, čo je viac ako dostal, súd má za to, že žalovaný svoju povinnosť vrátiť žalobcovi všetko, čo z neplatnej zmluvy dostal, riadne splnil a jeho záväzok z titulu bezdôvodného obohatenia zanikol, čo je ďalší dôvod zamietnutia žaloby.

O náhrade trov konania súd rozhodol podľa ustanovenia § 142 ods. 1 v spojení s § 151 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku tak, že žalovanému ako úspešnému v konaní právo na náhradu trov konania nepri nepriznal, keďže žalovaný si žiadnu náhradu trov konania neuplatnil.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie v lehote 15 dní odo dňa doručenia rozsudku prostredníctvom Okresného súdu Revúca na Krajský súd v Banskej Bystrici písomne v dvoch vyhotoveniach.

Podľa § 205 ods. 1 O. s. p. v odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sleduje, dátum, podpis) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Podľa § 205 ods. 2 O. s. p. odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že:

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1,
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa § 205 ods. 3 O. s. p. rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa zákona č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti v znení neskorších predpisov.